

Księga Daniela - numer trzydziesty pierwszy

Ostrzeżenie dla Ameryki: Znaczenie interpretacji Daniela dla współczesności

Jeff Pippenger

2023-12-26

Pismo na ścianie i interpretacja, jakiej Daniel udzielił Belsazarowi, stanowią ostateczny wyrok przeciwko obydwu rogom Stanów Zjednoczonych: odstępczemu republikańskiemu i odstępczemu protestanckiemu. Początkowa historia zarówno ojców założycieli Stanów Zjednoczonych, jak i pionierów adwentyzmu jest jasno udokumentowana, jednak zawarte w nich lekcje i ostrzeżenia zostały odłożone na bok na przestrzeni "czterech pokoleń". Belsazar doskonale to obrazuje.

Nie trzeba wyznaczać dokładnego okresu czasu, by ustalić, czym jest pokolenie, gdyż Słowo Boże nigdy nie zawodzi i jasno stwierdza, że w czwartym pokoleniu Bóg zamyka księgi w sprawie narodów, które zbuntowały się przeciw Jego objawionej woli.

I Bóg wypowiedział wszystkie te słowa, mówiąc: Jam jest Pan, twój Bóg, który wyprowadziłem cię z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał innych bogów przede Mną. Nie uczynisz sobie rzeźby ani żadnego obrazu czegokolwiek, co jest w górze na niebie, na dole na ziemi, ani w wodzie pod ziemią. Nie będziesz oddawał im pokłonu ani im służył, gdyż Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który nawiedza winę ojców na dzieciach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy Mnie nienawidzą, a okazuje miłosierdzie tysiącom tych, którzy Mnie miłują i zachowują moje przykazania. Wyjścia 20:1.

W ostatnim pokoleniu, a więc w proroczym „czwartym pokoleniu” starożytnego Izraela, zarówno Jan Chrzciciel, jak i Chrystus nazwali to pokolenie plemieniem żmijowym.

Plemię żmijowe, jakże możecie, będąc źli, mówić dobre rzeczy? Bo z obfitości serca mówią usta. Dobry człowiek z dobrego skarbcza serca wydobywa dobre rzeczy, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa złe rzeczy. Lecz powiadam wam: z każdego próżnego słowa, które ludzie wypowiedzą, zdadzą z niego sprawę w dniu sądu. Albowiem na podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów będziesz potępiony. Ewangelia według Mateusza 12:34–37.

W ostatnim pokoleniu bestia z ziemi mówi jak smok (żmija). Od roku 1863 aż do uchwalenia ustawy niedzielnej róg republikański odwrócił się od Konstytucji Stanów Zjednoczonych. Błogosławieństwa, którymi Bóg obdarzył naród, odwróciły serca obywateli i przywódców od ich odpowiedzialności za ochronę zasad, które przyniosły bogactwo i dostatek, jakimi zaczęli się cieszyć, i zapomnieli o motywacji, która kierowała ojcami założycielami przy tworzeniu świętego dokumentu, który przyniósł bogactwo i dostatek, przez które następnie dali się uwieść. Nie tylko zapomnieli o celu tego świętego dokumentu, ale także o swojej odpowiedzialności za zachowanie zasad w nim zawartych.

Od 1863 roku aż do ustawy niedzielnej prawdziwy protestancki róg (Adwentyzm) odwrócił się od swoich podstawowych prawd, ustanowionych przez Boga za pośrednictwem posługi Williama Millera. Błogosławieństwa, którymi Bóg obdarzył Adwentyzm, odwróciły serca obywateli i przywódców od ich odpowiedzialności za ochronę zasad, które przyniosły duchowe bogactwo, jakim zaczęli się cieszyć, a oni zapomnieli o celu pionierów w opracowaniu przesłania przedstawionego na dwóch świętych planszach, które miało ustanowić prorocze bogactwo, którego mieli strzec i które mieli głosić.

Kiedy Pan zawarł przymierze ze starożytnym Izraelem na górze Synaj, dał dwie święte tablice zawierające Jego Dziesięć Przykazań, które miały być symbolem Jego przymiernej więzi ze swoim ludem. Gdy ustanowił doroczne święta, polecił, aby w dniu Pięćdziesiątnicy złożono ofiarę z dwóch chlebów, które miały być podniesione. Ofiara kołysana z dwóch chlebów była jedyną ofiarą w służbie przybytku, do której przygotowania należało użyć zakwasu (symbolu ludzkiego grzechu, złości, niegodziwości i obłudy).

Wasze chlubienie się nie jest dobre. Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu zakwasza całe ciasto? Usuńcie więc stary kwas, abyście byli nowym ciastem, gdyż jesteście przaśni. Albowiem Chrystus, nasza Pascha, został ofiarowany za nas. Przeto obchodźmy święto nie ze starym kwasem ani też z kwasem złości i przewrotności, lecz z przaśnym chlebem szczerości i prawdy. 1 List do Koryntian 5:6-8.

Tymczasem, gdy zgromadziły się niezliczone tłumy ludzi, tak że jedni deptali po drugich, zaczął przede wszystkim mówić do swoich uczniów: Strzeżcie się kwasu faryzeuszy, którym jest obłuda. Łukasz 12:1.

Dwa chleby kołysania, wznoszone jako dar kołysany, były symbolem chorągwi stu czterdziestu czterech tysięcy, którzy, choć grzeszni, mocą Boga usunęli ze swego życia kwas złości, niegodziwości i obłudy. Kwas zawarty w chlebach przedstawiał ludzi (grzeszników), którzy zwyciężyli grzech poprzez proces oczyszczenia ukazany jako „wypiekani” ogniem pieca posłańca przymierza w trzecim rozdziale Księgi Malachiasza. Chleby przedstawiały też „chleb z nieba”, ponieważ przy składaniu miały być wznoszone ku niebu jako dar kołysany.

W dniu Pięćdziesiątnicy, gdy nadeszło wypełnienie zapowiedzi typologicznej dwóch chlebów, które przez lata składano podczas święta Pięćdziesiątnicy, uczniowie Chrystusa rozpoczęli dzieło powoływania innej grupy (drugiego chleba) ze świata pogan. Wtedy byłyby dwa chleby, oba oczyszczone z grzechu (zakwasu).

Dwie tablice Dziesięciu Przykazań stały się symbolem przymierza starożytnego Izraela, a dwa chleby kołysania reprezentują przymierze z pierwotnym Kościołem chrześcijańskim. Na początku dziejów bestii wychodzącej z ziemi dwie święte tablice Habakuka zostały dane jako symbol przymierza współczesnego Izraela, prawdziwego protestanckiego rogu, tak jak święta Konstytucja została dana rogowi republikańskiemu. Pan wzywa teraz sto czterdzieści cztery tysiące, by stanęli jak potężna armia, a gdy to uczynią, zostaną podniesieni jako ofiara kołysania (sztandar), gdy zostaną wrzuceni do pieca rozpalonego siedem razy mocniej.

Ta chorągiew reprezentuje prawo Dziesięciu Przykazań; reprezentuje także tych, którzy kroczą w ogniu pieca z żywym Chlebem z nieba u ich boku, a także tych, którzy podtrzymują podstawowe nauki symbolizowane na dwóch świętych tablicach Habakuka. Wszystkie te symbole są przedstawione w dwóch świadkach z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia.

Sąd nad Belshazzarem stanowi świadectwo przeciwko obu rogom bestii wychodzącej z ziemi. W czasie tego sądu była jedna kobieta (kościół), która rozumiała, że jedynym człowiekiem w królestwie, który potrafił rozpoznać i zinterpretować pismo, był Daniel.

A słyszałem o tobie, że potrafisz dokonywać wykładni i rozwiewać wątpliwości; teraz więc, jeśli potrafisz odczytać ten napis i oznajmić mi jego wykładnię, zostaniesz odziany w szkarłat, będziesz miał na szyi złoty łańcuch i staniesz się trzecim w królestwie. Wtedy Daniel odpowiedział i rzekł przed królem: Niech twoje dary pozostaną przy tobie, a nagrody daj innemu; jednak odczytam królowi napis i oznajmię mu jego wykładnię.

O królu, Najwyższy Bóg dał Nabuchodonozorowi, twemu ojcu, królestwo, majestat, chwałę i cześć. A z powodu majestatu, którym go obdarzył, wszystkie ludy, narody i języki drżały i lękały się przed nim: kogo chciał, zabijał; kogo chciał, zostawiał przy życiu; kogo chciał, wywyższał; a kogo chciał, poniżał. Lecz gdy jego serce się wyniosło, a umysł stwardniał w pysze, został złożony z królewskiego tronu i odebrano mu jego chwałę. I został wypędzony spośród synów ludzkich; jego serce stało się podobne do serca zwierząt, a jego mieszkanie było wśród dzikich osłów; jadł trawę jak wół, a jego ciało było zroszone rosą niebios, aż poznał, że Najwyższy Bóg panuje nad królestwem ludzi i ustanawia nad nim, kogo chce.

A ty, jego synu, o Belsazarze, nie ukorzyłeś swego serca, chociaż o tym wszystkim wiedziałeś; lecz wyniosłeś się przeciw Panu nieba; wniesiono więc przed ciebie naczynia jego domu, a ty i twoi możni, twoje żony i twoje nałożnice piliście w nich wino; i chwaliłeś bogów ze srebra i złota, z brązu, żelaza, drewna i kamienia, którzy nie widzą, nie słyszą ani nie rozumieją; a Boga, w którego ręku jest twój oddech i do którego należą wszystkie twoje drogi, nie uwielbiłeś. Wtedy została od niego posłana dłoń i ten napis został wypisany. A taki jest napis, który został wypisany: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. A takie jest znaczenie tego: MENE: Bóg policzył twoje królestwo i położył mu kres. TEKEL: Zważono cię na wadze i znaleziono cię lekkim. PERES: Twoje królestwo zostało podzielone i oddane Medom i Persom.

Wtedy Belsazar rozkazał; przyodziano Daniela w szkarłat, nałożono mu na szyję złoty łańcuch i ogłoszono, że ma być trzecim w królestwie. Tej nocy Belsazar, król Chaldejczyków, został zabity. A Dariusz Med objął królestwo, mając około sześćdziesięciu dwóch lat. Daniela 5:16-31.

W momencie wprowadzenia prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych kielich nieprawości i kielich czasu próby będą pełne, dla narodu oraz dla odstępczego rogu republikańskiego i odstępczego rogu protestanckiego, gdyż Bóg już „policzył” (szóste) „królestwo i je zakończył”. Oba rogi i naród zostaną „zważeni na wadze” (sądu odbywającego się w świątyni) „i znalezieni lekkimi”. Stany Zjednoczone zostaną wówczas „podzielone”, gdy nastaną wojna domowa i despotyzm, a następnie zostaną oddane siódmemu i ósmemu królestwu prorocत्व biblijnych.

O Amorytach Pan powiedział: „W czwartym pokoleniu wrócą tu ponownie, gdyż nieprawość Amorytów nie dopełniła się jeszcze.” Chociaż naród ten był znany ze swego bałwochwalstwa i zepsucia, nie napełnił jeszcze kielicha swojej nieprawości i Bóg nie wydał rozkazu jego całkowitego wytopienia. Lud ten miał ujrzeć w sposób wyraźny objawioną moc Bożą, aby nie mieli żadnej wymówki. Współczujący Stwórca był gotów znosić ich nieprawość aż do czwartego pokolenia. Wtedy, jeśli nie byłoby widać żadnej poprawy, miały spaść na nich Jego sądy.

Z nieomylną dokładnością Nieskończony wciąż prowadzi rachunek ze wszystkimi narodami. Dopóki Jego miłosierdzie jest okazywane wraz z wezwaniami do upamiętania, ten rachunek pozostaje otwarty; lecz gdy liczby osiągną pewną miarę, którą Bóg wyznaczył, rozpoczyna się działanie Jego gniewu. Rachunek zostaje zamknięty. Boska cierpliwość ustaje. Nie ma już w ich imieniu błagania o miłosierdzie.

Prorok, spoglądając przez wieki, ujrzał przed sobą ten czas. Narody tej epoki stały się odbiorcami niespotykanych łask. Najwyborniejsze z niebiańskich błogosławieństw zostały im dane, lecz wzmożona pycha, chciwość, bałwochwalstwo, pogarda dla Boga i podła niewdzięczność są zapisane przeciwko nim. Szybko zamykają swój rachunek z Bogiem.

Ale to, co napawa mnie drżeniem, to fakt, że ci, którzy mieli największe światło i przywileje, zostali skażeni panującą nieprawością. Pod wpływem nieprawych wokół nich wielu, nawet spośród tych, którzy wyznają prawdę, oziębło i ulega potężnemu nurtowi zła. Powszechna pogarda rzucana na prawdziwą pobożność i świętość sprawia, że ci, którzy nie łączą się blisko z Bogiem, tracą cześć dla Jego prawa. Gdyby szli za światłem i z serca byli posłuszni prawdzie, to święte prawo wydawałoby im się jeszcze cenniejsze wtedy, gdy jest tak pogardzane i odsuwane na bok. W miarę jak lekceważenie Bożego prawa staje się coraz bardziej jawne, linia demarkacyjna między tymi, którzy je zachowują, a światem staje się wyraźniejsza. Miłość do Bożych nakazów wzrasta u jednych w takim stopniu, w jakim u drugich wzrasta pogarda dla nich.

Kryzys szybko się zbliża. Gwałtownie rosnące liczby wskazują, że czas Bożego nawiedzenia już niemal nadszedł. Chociaż niechętnie karze, jednak ukarze, i to rychło. Ci, którzy chodzą w światłości, dostrzegą znaki zbliżającego się niebezpieczeństwa; ale nie po to, by siedzieć w cichym, beztróskim oczekiwaniu zagłady, pocieszając się przekonaniem, że Bóg osłoni swój lud w dniu nawiedzenia. Bynajmniej. Powinni zrozumieć, że ich obowiązkiem jest usilnie pracować, aby ratować innych, z mocną wiarą zwracając się do Boga po pomoc. "Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego."

Kwas pobożności nie utracił całkowicie swej mocy. W czasie, gdy zagrożenie i przygnębienie Kościoła są największe, niewielka garstka, która trwa w świetle, będzie wdychać i płakać nad obrzydliwościami, które się dzieją w kraju. A zwłaszcza ich modlitwy będą się wznosić w intencji Kościoła, ponieważ jego członkowie postępują na wzór świata.

Gorliwe modlitwy tej wiernej garstki nie pójdą na marne. Gdy Pan wystąpi jako mściciel, przyjdzie też jako obrońca wszystkich, którzy zachowali wiarę w jej czystości i pozostali nieskalani przez świat. Właśnie wtedy Bóg obiecał pomścić swoich wybranych, którzy wołają

do Niego dniem i nocą, choć długo zwleka w ich sprawie.

Polecenie brzmi: „Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy, i uczynź znak na czołach mężów, którzy wzdychają i płaczą z powodu wszystkich obrzydliwości, które się w nim dzieją.” Ci, którzy wzdychali i płakali, głosili słowa życia; upominali, doradzali i błagali. Niektórzy, którzy znieważali Boga, pokutowali i uniżyli przed Nim swoje serca. Lecz chwała Pana odeszła z Izraela; chociaż wielu wciąż zachowywało formy religii, brakowało Jego mocy i obecności. Świadectwa, tom 5, 208-210.

Ci, których reprezentował Daniel, gdy stał przed Belsazarem, którzy znają "Future for America", otrzymają wówczas "szkarłatną szatę" Daniela, "złoty naszyjnik" i zostaną ogłoszeni "trzecimi władcami w królestwie". Szkarłat jest znakiem i kolorem pierworodnych, którzy otrzymują podwójną część dziedzictwa Ojca, stanowiących sto czterdzieści cztery tysiące.

To są ci, którzy nie skalali się z kobietami, bo są dziewicami. To są ci, którzy idą za Barankiem, dokądkolwiek idzie. Ci zostali odkupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka. Objawienie 14:4.

Spośród dwóch chlebów, które są podnoszone jako znak, to pierworodny (pierwociny) ma przewiązaną na ręce szkarłatną nitkę.

I stało się, gdy rodziła, że jeden wysunął swoją rękę; i położna wzięła i zawiązała na jego ręce szkarłatną nić, mówiąc: Ten wyszedł pierwszy. A gdy on cofnął rękę, oto wyszedł jego brat; i rzekła: Jakże się przebiłeś? Niech ten wyłom będzie na tobie! Przeto nazwano go imieniem Pharez. A potem wyszedł jego brat, który miał na ręce szkarłatną nić; i nazwano go Zarah. Księga Rodzaju 38:28-30.

Pierwsza wzmianka o "szkarłacie" w Piśmie Świętym pojawia się, gdy "Zarah", który jest pierworodnym, a którego imię oznacza 'wschodzące światło', wyszedł jako pierwszy spośród bliźniąt, których ojcem był Juda. Matka, Tamar (która dopuściła się nierządu), była żoną zmarłego, niegodziwego syna Judy. Zarah, 'wschodzące światło', pochodził z pokolenia Judy i miał na ręce szkarłatną nitkę. "Pharez" znaczy 'przebić się' i reprezentuje tych, którzy odłączają się od papieżstwa i wychodzą z Babilonu podczas kryzysu prawa niedzielnego.

"Szkarłatny sznur" był także znakiem, który ochronił nierządnicę z Jerycha, gdy miasto Jerycho zostało zniszczone.

Oto, gdy wejdziemy do kraju, przywiążesz w oknie ten szkarłatny sznur, przez który nas spuściłaś; i przyprowadzisz do siebie do domu swego ojca, swoją matkę, swoich braci i cały dom twojego ojca. A stanie się, że ktokolwiek wyjdzie z drzwi twojego domu na ulicę, jego krew będzie na jego głowie, a my będziemy bez winy; a ktokolwiek będzie z tobą w domu, jego krew będzie na naszej głowie, jeśli ktokolwiek podniósł na niego rękę. A jeżeli wyjawisz tę naszą sprawę, będziemy zwolnieni z przysięgi, którą kazałaś nam złożyć. I rzekła: Według waszych słów, niech tak będzie. Odesłała ich więc i odeszli; a ona przywiązała szkarłatny sznur w oknie. Jozuego 2:18-21.

Szkarłatna szata Daniela wskazuje, że wówczas reprezentuje on sto czterdzieści cztery tysiące, pierwszy z dwóch chlebów kołyszanych, które są wznoszone. Jako chleby przedstawiają Chleb z nieba, któremu w sali głównej w drodze na ukrzyżowanie włożono szkarłatną szatę. W sali biesiadnej Belshasara, która symbolizowała salę główną, w której Jezusowi dano szkarłatną szatę, zostaje ona dana tym, którzy rozumieją kryzys, który jest tuż przed nami w „Future for America”.

Wtedy żołnierze namiestnika zaprowadzili Jezusa do pretorium i zgromadzili wokół niego całą kohortę. Rozebrali go i włożyli na niego szkarłatny płaszcz. Mateusza 27:27, 28.

Szata dana tym, których reprezentuje Daniel, to szata sprawiedliwości Chrystusa, która jest biała.

Weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu cześć, bo nadeszło wesele Baranka, a Jego oblubienica przygotowała się. I dano jej przyoblec się w delikatny len, czysty i biały; albowiem ten delikatny len jest sprawiedliwością świętych. Objawienie 19:7, 8.

Szata dana tym, których reprezentuje Daniel, jest zarazem szkarłatna i biała, gdyż ich szaty zostały wyprane ługiem folusznika, przez folusznika z trzeciego rozdziału Księgi Malachiasza, gdy oczyszcza synów Lewiego.

Lecz któż zniesie dzień Jego przyjścia? I kto się ostoï, gdy się ukaże? Bo On jest jak ogień złotnika i jak ług foluszy. I zasiądzie jak ten, co przetapia i oczyszcza srebro; oczyści synów Lewiego i przetopi ich jak złoto i srebro, aby składali Panu ofiarę w sprawiedliwości. Malachiasza 3:2, 3.

Szata jest biała, ale tylko dlatego, że została wyprana w szkarłatnej krwi baranka.

A od Jezusa Chrystusa, który jest wiernym świadkiem, pierworodnym spośród umarłych i władcą królów ziemi. Temu, który nas umiłował i obmył nas z naszych grzechów swoją własną krwią, i uczynił nas królami i kapłanami dla Boga i swego Ojca; jemu chwała i panowanie na wieki wieków. Amen. Objawienie 1:5, 6.

Pierwsza wzmianka o złotym łańcuchu pojawia się, gdy Józef zostaje mianowany zarządcą Egiptu.

I rzekł Faraon do Józefa: Oto ustanawiam cię nad całą ziemią Egiptu. I zdjął Faraon pierścień z ręki swojej i włożył go na rękę Józefa, i przyodział go w szaty z cienkiego lnu, i zawiesił złoty łańcuch na jego szyi; i kazał mu jechać w drugim rydwanie, które miał; i wołano przed nim: Zginajcie kolano! i ustanowił go władcą nad całą ziemią Egiptu. I zdjął Faraon pierścień z ręki swojej i włożył go na rękę Józefa, i przyodział go w szaty z cienkiego lnu, i zawiesił złoty łańcuch na jego szyi. Księga Rodzaju 41:41–43.

Powodem, dla którego faraon mianował Józefa rządcą Egiptu, było to, że Józef potrafił zinterpretować sen faraona o „siedmiu razach”, w związku z niszczycielskim podmuchem „wschodniego wiatru”.

A Faraon rzekł do Józefa: W moim śnie — oto stałem na brzegu rzeki. I oto z rzeki wyszło siedem krów, tłustych na ciele i pięknych na wygląd, i pasły się na łące. I oto po nich wyszło siedem innych krów, lichych, bardzo szpetnych na wygląd i chudych, jakich nie widziałem w całej ziemi egipskiej pod względem brzydoty. I krowy chude i szpetne zjadły pierwsze siedem

krów tłustych. A gdy je zjadły, nie można było poznać, że je zjadły; były bowiem nadal szpetne na wygląd, jak na początku. I obudziłem się. Potem widziałem we śnie — oto na jednym źdźble wyrosło siedem kłosów, pełnych i dobrych. I oto po nich wyrosło siedem kłosów, wyschłych, cienkich i spieczonych wiatrem wschodnim. I te cienkie kłosy pożarły siedem dobrych kłosów; i opowiedziałem to magom, lecz nikt nie mógł mi tego wyjaśnić. I rzekł Józef do Faraona: Sen Faraona jest jeden; Bóg ukazał Faraonowi, co zamierza uczynić. Księga Rodzaju 41:17-25.

Józef interpretował sen faraona, kierując się zasadą „linia za linią”, gdyż najpierw poinformował faraona, że dwa sny były jednym. Następnie zinterpretował słowo „siedem”, a także „krowy” i „kłosy”, jako symbole. Słowo „siedem” w tym fragmencie jest tym samym słowem, które w Księdze Kapłańskiej 26 tłumaczy się jako „siedem razy”. Józef zinterpretował „siedem” jako symbol siedmiu lat lub dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu dni. Zarówno Józef, jak i Daniel interpretowali symbol „siedmiu razy” z Księgi Kapłańskiej 26.

We śnie faraona głód został spowodowany przez kłosy zboża „spustoszone wiatrem wschodnim”. Wers po wersie, jak Józef stosuje to wprost, „wiatr wschodni” wskazuje, że to islam powoduje okres głodu i krach gospodarczy, który zaczyna się, gdy Józef i Daniel otrzymują złoty naszyjnik, symbolizujący wzniesienie sztandaru wobec świata (Egipt Józefa) oraz wezwanie innej owczarni Boga do wyjścia z Babilonu (Daniela).

Dwa rogi Stanów Zjednoczonych odpowiadają wszystkim mocarstwom w prorocत्वach biblijnych, które są przedstawiane jako dwa narody. Obejmuje to Francję, która w prorocत्वie składa się z Sodomy i Egiptu, Izrael, który składał się z królestwa północnego i południowego, a także imperium Medo-Perskie. Dwa rogi Medo-Persji w ósmym rozdziale Księgi Daniela wskazują, że jeden z rogów tego królestwa pojawia się jako ostatni.

Potem podniosłem oczy swoje i ujrzałem, a oto przed rzeką stał baran, mający dwa rogi; oba rogi były wysokie, lecz jeden był wyższy od drugiego, a ten wyższy wyrósł później. Daniela 8:3.

Dwa rogi Medo-Persji symbolizują dwa rogi bestii z ziemi, a zatem jeden z rogów bestii z ziemi musi być wyższy i wyrosnąć jako ostatni. W czasie końca, w 1798 roku, rozpoczęło się panowanie bestii z ziemi, a róg protestantyzmu został zaprowadzony na górę Karmel przez proroka Eliasza, którego reprezentował William Miller. Miał się odbyć pojedynek, który miał ukazać różnicę między prawdziwym a fałszywym prorokiem, co miało się dokonać podczas próby na górze Karmel, która trwała od 11 sierpnia 1840 roku do 22 października 1844 roku.

Adwentyzm millerowski został opatrnościowo rozpoznany jako prawdziwy prorok w tym samym czasie, gdy wyznania protestanckie w Stanach Zjednoczonych powróciły do papieskiego Rzymu i stały się jego córkami. W 1863 roku prawdziwy protestancki róg adwentyzmu millerowskiego powrócił do tej samej łączności co odstępczy protestantyzm, poprzez powrót do zepsutej metody studiowania Biblii charakterystycznej dla odstępczego protestantyzmu, rozpoczynając zarazem stopniową pracę odrzucania poselstwa Eliasza. W tym samym czasie rozpoczęła się w USA wojna secesyjna. (Zauważ, że gdy odrzuca się Ducha Świętego, wówczas inny duch przejmuje kontrolę, a

rezultatem zawsze jest wojna.) Naród został wówczas podzielony dosłownie, politycznie i w sensie proroczym. Róg republikanizmu od tego momentu miał znajdować się w narastającej walce między dwiema głównymi partiami politycznymi.

Od roku 1863, który stał się symbolem podziału — bo był to sam środek wojny secesyjnej między Północą a Południem — wyłoniły się dwie frakcje polityczne rogu republikańskiego oraz dwie frakcje rogu protestanckiego: pierwsze z nich tworzyły Partia Demokratyczna i Partia Republikańska, drugie — odstępczy protestanci święcący niedzielę oraz odstępczy protestanci święcący szabat. Dwudzielność każdego z tych rogów była zobrazowana w czasach Chrystusa przez saduceuszy i faryzeuszy. Jedna grupa otwarcie odrzuciła zasady założycielskie, a druga deklarowała ich podtrzymywanie, lecz ostatecznie zastąpiła je ludzkimi tradycjami i zwyczajami.

11 września 2001 roku proroczo rozpoczął się okres próby obrazu bestii, a swój punkt kulminacyjny osiąga w chwili wprowadzenia niedzielnego prawa, albo na pijackiej uczcie Baltazara. Niedzielne prawo jest znakiem, który wskazuje, że sojusz Kościoła i państwa jest w pełni rozwinięty. W tym momencie dwa rogi odstępczego republikanizmu i odstępczego protestantyzmu stają się jednym odstępczym rogiem, a wtedy Daniel staje się trzecim rogiem, albo trzecim władcą, albo prawdziwym protestanckim rogiem, który wyrasta jako ostatni i jest wyższy, gdyż wtedy zostaje wzniesiony jako sztandar.

Józef i Daniel to ta sama linia proroctwa, ponieważ linia po linii wszyscy prorocy wskazują na czasy ostateczne. Obaj rozpoznali "siedem czasów", gdy je zobaczyli. "Wschodni wiatr" islamu przenika pod murem, gdy przedstawiają Belsazarowi i Faraonowi swoją interpretację tego, czym jest "Future for America". Noszą "szkarłatną szatę" sprawiedliwości Chrystusa, która jest "białą szatą", uczynioną taką przez krew Chrystusa. Zostają wywyższeni jako sztandar i ukazywani jako korona albo złoty łańcuch, gdy stają się trzecim władcą, który wznosi się wyżej i pojawia się jako ostatni.

W następnym artykule przejdziemy do szóstego rozdziału Księgi Daniela.

W tę ostatnią noc szaleńczej lekkomyślności Belsazar i jego możnowładcy dopełnili miary swojej winy i winy królestwa Chaldecyjków. Powstrzymująca ręka Boga nie mogła już zażegnać nadciągającego zła. Poprzez liczne przejawy swojej Opatrzności Bóg starał się nauczyć ich czci dla Jego prawa. 'Chcieliśmy uleczyć Babilon' — oświadczył o tych, których sąd sięgał już nieba — 'lecz nie został uleczoney.' Jeremiasza 51:9. Z powodu dziwnej przewrotności ludzkiego serca Bóg w końcu uznał za konieczne wydać nieodwołalny wyrok. Belsazar miał upaść, a jego królestwo miało przejść w inne ręce. Prorocy i królowie, 530.